

Are Health Care Facilities Ready Enough to Appropriately Respond to Emergencies Due to Unpredictable Events?

Ali-Asghar Kolahi *^{id}

1. Associate Professor of Community Medicine, Social Determinants of Health Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

* **Corresponding Author:** Ali-Asghar Kolahi, Social Determinants of Health Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Velenjak, Tehran, Iran.

Email: a.kolahi@sbmu.ac.ir

Received: 16 May 2020

Accepted: 16 May 2020

Published: 18 May 2020

How to cite this article:

Kolahi AA. Are Health Care Facilities Ready Enough to Appropriately Respond to Emergencies Due to Unpredictable Events? *Salamat Ijtimai (Community Health)*. 2020; 7(3):221-22. DOI: <http://doi.org/10.22037/ch.v7i3.30492>.

Crisis is a socio-psychological stress which breaks through the conventional notions of life and social reactions resulting in death, financial harms, threats, dangers and new needs. It can be managed based on careful observation and analysis of previous crises to reduce the negative consequences of the situation.

The emergency management system includes three stages of: 1- pre-occurrence measures as a prevention plan; 2- measures during occurrence as a countermeasure plan; and 3- post-occurrence measures as a recovery plan. Proper implementation of this system reduces deaths and financial/biological consequences while evolving a quick recovery of emergencies.

After the crises, the main needs are transfer services as well as diagnosis and treatment, especially in hospitals. All hospital staff in general and hospital crisis staff in particular are highly responsible, especially in the early hours after the unwanted accidents. To play an effective and efficient role after the crisis, it is necessary to ensure the preparedness of the hospitals in terms of facilities, equipment, and staff.

Due to the lack of sufficient resources in the provision of medical facilities, hospital managers generally pay the most attention to performing daily tasks. Hospital staffs change over time making periodic maneuvers a necessity to become sure about their readiness to respond to accidents appropriately. Doing such maneuvers on preparedness for emergencies including fires, lifeguards, plane crashes, and boat sweating is a quite common strategy.

As demand for medical services has always exceeded the capacity of hospitals and financial resources have become a constant limitation, implementation of the preparedness programs is often neglected. This editorial was written to especially draw the attention of the medical center managers and physicians involved in emergencies to the article entitled: "Plan Development and Experimental Implementation of It on Confronting with an Imaginary Chemical Attack in Loghman-Hakim Hospital in Tehran, Iran: Civil defense".

It is expected to increase the sensitivity to the issue of preparedness for critical situations after unintended major accidents. Hospitals will not only improve staff readiness by conducting periodic maneuvers, but also will need to provide the necessary facilities and equipment.

آیا بیمارستان ها به اندازه کافی آمادگی پاسخ به بحران های ناشی از حوادث ناخواسته غیر مترقبه را دارند؟

علی اصغر کلاهی*

۱. دانشیار پزشکی اجتماعی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: علی اصغر کلاهی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

Email: a.kolahi@sbmu.ac.ir

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۹

بحران یک فشار روانی- اجتماعی بزرگ و ویژه است که باعث در هم شکسته شدن انگاره های متعارف زندگی و واکنش های اجتماعی گردیده و آسیب های جانی و مالی، تهدیدات، مخاطرات و نیازهای تازه ای را به وجود می آورد. مدیریت بحران بر اساس مشاهده دقیق بحران های پیشین و تجزیه و تحلیل آنها بتوان از بروز بحران ها، پیشگیری نمود و یا در صورت بروز برای کاهش پیامدهای ناگوار آمادگی لازم برای امداد رسانی سریع و بهبود اوضاع اقدام نمود. سیستم مدیریت شرایط اضطراری در سه مرحله اقدامات قبل از وقوع به عنوان طرح پیشگیری، اقدامات حین وقوع به عنوان طرح مقابله و اقدامات پس از وقوع به عنوان طرح بازیابی می باشد. اجرای صحیح این سیستم موجب کاهش پیامدهای جانی، مالی و زیست و بازیابی سریع پس از بروز وضعیت های اضطراری می باشد. اصلی ترین نیازهای بعد از بحران، خدمات انتقال، تشخیص و درمان به ویژه در بیمارستان ها می باشد. همه کارکنان بیمارستان ها به طور اعم و کارکنان بحران بیمارستان ها به طور اخص مسئولیت سنگینی به ویژه در ساعت های اولیه وقوع حوادث ناخواسته را به عهده دارند. برای ایفای نقش مؤثر و کارآمد بعد از بحران اطمینان از آمادگی بیمارستان از نظر امکانات، تجهیزات و آمادگی کارکنان یک ضرورت است. به علت عدم وجود منابع کافی در تأمین امکانات و تجهیزات و مواد مصرفی پزشکی، به طور معمول مدیران بیمارستان ها بیشترین توجه را به انجام وظایف روزمره معطوف می نمایند. همچنین کارکنان بیمارستان ها در طول زمان تغییر می کنند، بنابراین برای اطمینان از داشتن آمادگی پاسخ به خدمات در زمان حوادث ناخواسته لازم است مانورهای دوره ای انجام شود. انجام این گونه مانورها در حیطه های مربوط به پاسخ به شرایط اضطراری نظیر آتش سوزی، نجات غریق، سقوط هواپیما، عرق شدن کشتی ها و ... امری معمول است. از آنجائی که تقاضای خدمات پزشکی همواره بیش از ظرفیت بیمارستان ها می باشد، و منابع مالی یک محدودیت دائمی شده است، اجرای برنامه های آمادگی مورد غفلت قرار می گیرد. این نوشته با هدف توجه خوانندگان مجله به خصوص مدیران مرکز درمانی و پزشکان درگیر در موارد اورژانس به مقاله با عنوان "تدوین برنامه و اجرای آزمایشی نحوه مقابله با یک حادثه یا حمله شیمیایی فرضی در بیمارستان لقمان حکیم تهران: پدافند غیر عامل" چاپ شده در این شماره نوشته شده است. انتظار می رود که مطالعه آن مقاله موجب حساسیت بیشتر به موضوع آمادگی پاسخ به شرایط بحرانی بعد از وقوع حوادث ناخواسته بزرگ شده و بیمارستان ها با انجام مانور های دوره ای نه تنها آمادگی کارکنان را ارتقاء دهند بلکه به فکر تأمین امکانات و تجهیزات مورد نیاز نیز باشند.